

Ursul păcălit de vulpe

după Ion Creangă

Trăia odată o vulpe vicleană, ca toate vulpile. Într-o zi, flămândă, când tocmai ieșise să caute de mâncare, a zărit apropiindu-se o căruță plină cu pește. Atunci i-a venit o idee: s-a lungit în drum și s-a prefăcut moartă.

Pescarul a oprit căruța. „Ce haină frumoasă am să-i fac nevestei!”, s-a gândit el bucuros. Apoi a luat vulpea, a aruncat-o peste pește și a pornit mai departe. În căruță, vulpea a început să arunce peștele pe jos.

După o vreme, a sărit și ea din căruță
a adunat peștele și l-a dus la
vizuina ei. N-a apucat
să-l mânânce însă, că
la ușă i-a bătut ursul.
Atras de miros, i-a cerut
doi pești, de poftă.

Scufița Roșie

după Frații Grimm

A fost odată o fetiță care trăia cu mama ei la marginea unei păduri. Purta tot timpul o scufiță de culoare roșie, pe care i-o împletise bunica ei, așa că toată lumea îi spunea Scufița Roșie.

Într-o zi, mama i-a dat un coșuleț cu bunătăți și i-a zis:
— Du-i coșulețul ăsta bunicii, că nu se simte prea bine. Dar ai grijă: nu te abate de la drum și nu intra în vorbă cu nimeni!

Scufița a plecat
prin pădure și, după
o vreme, pe cărare,
s-a întâlnit cu lupul.
Uitând de sfatul
mamei, fetița i-a
povestit că merge
la căsuța bunicii, să-i
ducă un coșuleț
cu bunătăți.

Toată vara, Degețica a băut apă și nectar și a dormit sub o frunză de brusture. Dar, când a venit toamna și s-a făcut frig, a rugat un șoricel să o găzduiască. În schimb, a promis să-i facă ordine în galerii.

Văzând-o pe Degețica, vecinul șoricelului, sobolul, s-a gândit să o ia de soție. Pentru fetiță însă, asta însemna să trăiască sub pământ și să nu mai vadă niciodată soarele!

Într-o zi, Degețica a descoperit în galerii o rândunică rănită. Deși sobolul nu a fost de acord, Degețica a îngrijit-o și a hrănirat-o până spre primăvară, când rândunica a început să se simtă mai bine.